

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121202357
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8121202357.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., právne zastúpeného JUDr. Gabrielou Zelemovou, advokátkou, Heydukova 16, Bratislava, proti žalovanému Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Prešov, Kpt. Nálepku 1, Prešov, IČO: 00 738 409, o neplatnosť výpovede z nájmu bytu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 20C/16/2021 – 200 zo dňa 03.06.2022, jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 126 ods. 1, 2, § 685 ods. 1 – 3, § 686 ods. 1, 2, § 710 ods. 1 – 3, § 711 ods. 1 – 6 Občianskeho zákonníka, a § 137 písm. d/ CSP. V dôvodoch rozhodnutie súd prvej inštancie uviedol, že dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že žaloba je dôvodná.

2. Vychádzal predovšetkým z listinných dôkazov, z ktorých vyplýva, že žalobcovi bol rozhodnutím riaditeľa ÚZVJS Prešov pridelený byt č. X, E. F. C. X, G. D.. K nájomnej zmluve, ktorá bola uzavretá medzi stranami sporu bol podpísaný Dplnok nájomnej zmluvy č. X z roku XXXX, kde vychádzal z jeho článku XX, ktorý znel, cit.: „od vymáhania uvoľnenia bytu možno upustiť v týchto prípadoch, ak: a) príslušník odpracoval v službách ZVJS SR viac ako 15 rokov, b) užívateľovi bol priznaný plný invalidný alebo starobný dôchodok, c) došlo k úmrtiu príslušníka v čase trvania služobného pomeru a v byte zostali bývať priami príslušníci rodiny zomrelého.“

3. Žalobca obdržal dňa 13.01.2021 výpoveď z nájomného služobného bytu, s poukazom na to, že dôvodom je uvoľnenie žalobcu zo služby personálnym rozkazom riaditeľa ÚZVJS Prešov č. XXXX, podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. Žalobca namietal, že nájom bytu nebol viazaný na ním vykonávanú prácu. Súd prvej inštancie posúdil túto výpoveď z nájmu podľa ust. § 37 písm. d/ CSP, s poukazom na osobitný právny predpis, ktorým je § 711 ods. 6 O.z. Dospel ešte k záveru, že žaloba bola podaná v lehote stanovenej zákonom, a obdobné právne veci boli prejednávané jednak už na súde prvej inštancie, ale aj na súde odvolacom, ktoré citoval v bode 43. svojho rozsudku. Zároveň vychádzal aj zo zásady, ktorú opakovane už vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky aj rozhodnutiami v pléne, pokiaľ možno v rovnakých veciach rozhodovať rovnako, a za účelom dosiahnutia právnej istoty strán sporu. Rovnako tieto rozhodnutia citoval v bode 42. rozsudku. Zaoberal sa aj prípadom dobrých mravov, ktoré namietala strana žalovaná. Citoval ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a konštatoval, že žalovaný realizoval výpoveď, ktorá mu vyplývala zo zákona, no na druhej strane toto právo žalovaného naráža na právo žalobcu, keďže išlo o právo na obydlie. K tejto právnej kolízii je potrebné zaujať stanovisko,

kde súdu, ktorý koná o veci zákon umožňuje uplatniť pravidlo slušnosti a sudca nemôže rezignovať na spravodlivé riešenie, akokoľvek by sa to javilo za zložité (napríklad Nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 2842/2010 a II.ÚS 3168/09). Rovnako k otázke práva na obydlie poukázal aj na rozhodnutia a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva podľa článku 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a strata obydlia je považovaná za najextrémnejšiu formu zásahu do práva na rešpektovanie obydlia (napríklad rozsudok Gillow vs. Spojené kráľovstvo zo dňa 24.11.1986), ale aj ďalšie rozsudky ako je Paulič vs. Chorvátsko zo dňa 01.03.2010. Čiže súd prvej inštancie dospel k záveru, že hoci výpoveď daná žalobcovi sa javí legálna, je potrebné vychádzať z okolností prípadu. Žalobca býva v byte 30 rokov, odpracoval pre žalovaného viac ako 15 rokov, pričom si svoje povinnosti plnil príkladne, o čom svedčia aj jeho odmeny. V zmysle doplnku č. X k nájomnej zmluve, konštatoval, že boli splnené podmienky pre upustenie od vymáhania uvoľneného bytu. Vychádzal aj z rozhodnutí iných súdov v obdobných prípadoch v obvode Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že je potrebné žalobe vyhovieť.

4. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP, a v spojení s § 257 CSP, kde poukázal na to, že síce žalobca bol úspešný vo veci, je potrebné prihliadnuť na dôvody hodné osobitného zreteľa vtom, že žalobca naďalej zostáva bývať v tomto byte, napriek tomu, že byt ako taký spĺňa charakter služobného bytu, a preto považoval tieto okolnosti za také, ktoré spĺňajú podmienky § 257 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Poukázal na to, že doručoval výpoveď z nájmu žalobcovi, keďže sa domnieva, že boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky podľa § 711 ods. 1 písm. b/ O.z. Byt č. 1 má charakter služobného bytu, čo vyplýva z predložených dôkazov hospodárskej zmluvy č. X z roku XXXX, a rozhodnutie o pridelení služobného bytu, ktorý užíva žalobca. Zároveň je zrejmé, že žalobca bol uvoľnený zo služobného pomeru, na základe rozkazu riaditeľa Ústavu pre výkon väzby a pre výkon trestu odňatia slobody Prešov č. XXXX zo dňa 24.11.2020. Preto boli naplnené podmienky § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998. Žalobca prestal vykonávať prácu pre žalovaného, a preto výpoveď bola daná oprávnene. Pokiaľ ide o dobré mravy, tu je potrebné poukázať na právo vlastníka ochraňovať svoje vlastníctvo, a k tomu citoval rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. XXX/XXX/XXXX. Súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie o dobré mravy, bez ohľadu na to, že tu existuje aj právo vlastníka nehnuteľnosti. V danom prípade, ak bola podpísaná nájomná zmluva v súvislosti s výkonom práce, nie sú porušené dobré mravy, ak je daná výpoveď z tohto nájmu, ak boli splnené zákonom stanovené podmienky a citoval rozhodnutie NS ČR sp.zn. 30Cdo/714/2000. Rovnako dospel k takémuto záveru aj NS SR v rozhodnutí pod sp.zn. 5Cdo/114/2009.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379 a § 3800 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledne zistil skutkový stav, a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

8. Podľa § 711 ods. 1 OZ prenajímateľ môže vypovedať nájom bytu, ak

a) prenajímateľ potrebuje byt pre seba, manžela, pre svoje deti, vnukov, zaťa alebo nevestu, svojich rodičov alebo súrodencov,

b) nájomca prestal vykonávať prácu, na ktorú je nájom služobného bytu viazaný,

c) nájomca alebo ten, kto je členom jeho domácnosti, hrubo poškodzuje prenajatý byt, jeho príslušenstvo, spoločné priestory alebo spoločné zariadenia v dome alebo sústavne narušuje pokojné bývanie ostatných nájomcov alebo vlastníkov bytov, ohrozuje bezpečnosť alebo porušuje dobré mravy v dome,

d) nájomca hrubo porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu najmä tým, že nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za dlhší čas ako tri mesiace, alebo tým, že prenechal byt alebo jeho časť inému do podnájmu bez písomného súhlasu prenajímateľa,

e) je potrebné z dôvodu verejného záujmu s bytom alebo s domom naložiť tak, že byt nemožno užívať, alebo ak byt alebo dom vyžaduje opravy, pri ktorých vykonávaní nemožno byt alebo dom najmenej počas šiestich mesiacov užívať,

f) nájomca prestal spĺňať predpoklady užívania bytu osobitného určenia 5c) alebo predpoklady užívania bytu vyplývajúce z osobitného určenia domu, 5d)

g) nájomca využíva byt bez súhlasu prenajímateľa na iné účely ako na bývanie.

9. Podľa § 711 ods. 4 OZ ak ide o byt osobitného určenia alebo o byt v dome osobitného určenia, možno vypovedať nájom podľa odseku 1 len po predchádzajúcom súhlase toho, kto svojím nákladom takýto byt zriadil, alebo jeho právneho nástupcu, alebo príslušného orgánu, ktorý uzavretie zmluvy o jeho nájme odporučil.

10. Podľa § 711 ods. 6 OZ neplatnosť výpovede môže nájomca uplatniť na súde do troch mesiacov odo dňa doručenia výpovede. Účinky výpovede nastanú až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa zamietne návrh na určenie neplatnosti výpovede nájmu bytu.

11. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

12. Medzi žalobcom ako nájomcom a žalovaným ako prenajímateľom bola dňa 02.02.1993 uzavretá nájomná zmluva č. XX/XX, na základe ktorej sa prenechal žalovaný žalobcovi rozhodnutím riaditeľa Ústavu ZVJS SR Prešov zo dňa 08.12.1992, č.j. H./X/XX pridelení služobného bytu č. F./X/XX, byt č. X kat. I., J. D. na ul. C. K.3.

13. Medzi žalobcom a žalovaným bol dňa 03.01.1994 uzavretý doplnok k vyššie uvedenej nájomnej zmluve, pričom predmetom doplnku k nájomnej zmluve č. XX/XX o pridelení služobného bytu bola zmena výšky nájomného a k nájomnej zmluve sa doplnil čl. XX, ktorý znie: „od vymáhania uvoľnenia bytu možno upustiť v týchto prípadoch, ak: a) príslušník odpracoval v službách ZVJS SR viac ako 15 rokov, b) užívateľovi bol priznaný plný invalidný alebo starobný dôchodok, c) došlo k úmrtiu príslušníka v čase trvania služobného pomeru a v byte zostali bývať priami príslušníci rodiny zomrelého.“

14. Listom zo dňa 13.01.2021 žalovaný dal žalobcovi výpoveď z nájmu služobného bytu vzhľadom k tomu, že personálnym rozkazom riaditeľa Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov č. XXXX zo dňa 24.11.2020 bol uvoľnený podľa § 191 ods. 1 zákona č.73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže. Dňa 31.12.2020 ukončil služobný pomer príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže. Nájom bytu mal podľa tejto výpovede skončiť v súlade s § 710 ods. 3 Občianskeho zákonníka uplynutím výpovednej lehoty, ktorá je 3 mesiace a začne plynúť 1. dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola žalobcovi doručená výpoveď.

15. Dňa 03.05.2021 bol žalobca vyzvaný na vypratanie bytu.

16. Dňa 23.08.2019 sa uskutočnilo stretnutie zástupcov Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov a nájomcu služobného bytu vo veci jeho vypratania. Podľa záznamu zo stretnutia nájomca je vlastníkom nehnuteľnosti v mieste výkonu práce, teda v Prešove. pričom podľa § 1 ods. 4 zákona č. 189/1992 Zb. v znení neskorších predpisov nájomcom služobného bytu môže byť iba ten, kto vykonáva prácu, na ktorú je nájom služobného bytu viazaný, a v mieste výkonu práce nie je vlastníkom, spoluvlastníkom, nájomcom alebo spoločným nájomcom iného bytu, rodinného domu alebo bytového domu.

17. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že má susedov, ktorým bolo súdne potvrdené, že majú právo doživotného užívania a rovnako to požaduje aj v tomto konaní. V prípade ak sa budú tieto byty odpredávať, tak chce mať právo odkúpiť tento byt. Keď ho dostal, ocenil to, že mal súkromie ako mladoženáč. Musel zatepľovať strop. V zime tam mal problém vytopiť na 16 stupňov. V nasledujúcich rokoch musel vyrovnávať podlahy, dávať omietky. Musel tento byt opraviť, aby som sa v ňom cítil dobre. Platí nájom cca XX eur a zvlášť za energie a za vodu. Pokiaľ ide o rodinný dom v jeho vlastníctve uviedol, že je v katastrofálnom stave. Prizval znalca, aby sa vyjadril, či má zmysel do tohto domu vrázať peniaze. Z týchto nehnuteľností užíva iba záhradu. Ak by špekuloval, tak by tento dom predal ešte počas služobného pomeru. Tento dom je na zbúranie. Bol mu darovaný mamou, vzhľadom k tomu, že od mamy nedostal žiadne peniaze, tak takto sa vysporiadala s nimi, keďže sestra dostala chatu a vyplatila jej aj byt.

18. Podľa znaleckého posudku č. XX/XXXX rodinný dom č. XXXX na A. F. K.X, je v súčasnom technickom stave neobývateľný. Poškodenosť objektu odhaduje na 69%. Je potrebná jeho kompletná rekonštrukcia

a je na zváženie jeho zbúranie vzhľadom na neúmerné náklady, ktoré by boli spojené s jeho prípadnou rekonštrukciou. Znalecký posudok bol vypracovaný dňa 14.11.2019.

19. V konaní boli pripojené spisy, z ktorých vyplynulo, že rovnakú nájomnú zmluvu a doplnok ako žalobca, uzavreli aj L. G., D. M., N. O. a P. Q..

20. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejednáva vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený, ale aj povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

21. Odvolací súd v konaní relevantne posudzuje konkrétne dôvody uvádzané v odvolaní, a to či bol zistený skutkový stav správne a úplne a či sa aplikovali správne príslušne právne predpisy, pričom v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument, ale na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II. ÚS/78/2005).

22. Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením dôvodnosti uplatneného nároku a rozhodnutím vo veci samej odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie.

23. K odvolaniu žalobcu vo veci samej uvádza, že uplatnené námietky týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení vrátane nesprávneho právneho posúdenia neboli dôvodné. Súd prvej inštancie náležite vyhodnotil jednotlivé vykonané dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 191 CSP, jednotlivito a v ich vzájomnej súvislosti s tým, že prihliadal na všetko, čo počas dokazovania vyšlo najavo a správne dospel k záveru, že i napriek dôvodnosti doručenej výpovede z nájmu služobného bytu zohľadňujúc skutkové okolnosti danej veci, aplikujúc ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v záujme zachovania ústavou garantovaného práva každého na ochranu obydlia, žalobe o neplatnosť výpovede z nájmu pre rozpor s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

24. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, pojem „obydlie“ v zmysle čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovoru) nie je obmedzený iba na priestory, ktoré sú zákonne obývané, alebo ktoré sú zriadené v súlade so zákonom. „Obydlie“ je autonómny pojem, ktorý nezávisí od klasifikácie vnútroštátneho práva. To, či daný priestor je alebo nie je „obydlím“, na ktoré sa vzťahuje právo na ochranu podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru, závisí na skutkových okolnostiach predovšetkým existencie dostatočnej a nepretržitej väzby k určitému miestu, preto to, či majetok môže byť klasifikovaný ako „obydlie“ je skutkovou otázkou a nezávisí od zákonnosti obývania podľa vnútroštátneho práva (napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva McCann v. Spojené kráľovstvo, č. 19009/04 z 13.5.2008).

25. Súd prvej inštancie náležite posudzoval, či zásah do rodinného a súkromného života žalovaného je nevyhnutný v demokratickej spoločnosti a či sa ním sledoval legitímny cieľ ochrany práv vlastníka bytu. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že čl. 8 dohovoru neobsahuje žiadne explicitné procesné požiadavky, ale rozhodovací proces spojený s opatreniami týkajúcimi sa zásahu musí byť spravodlivý a taký, aby poskytoval náležitý rešpekt záujmom, ktoré sú zabezpečené čl. 8 dohovoru (napr. rozsudok Giacomelli v. Taliansko, č. 59909/00, V. C. v. Slovenská republika, č. 1896807). Odvolací súd dodáva, že strata bývania je jedným z najzávažnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydlia a každý, komu takýto vážny zásah hrozí, musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takéhoto opatrenia na súdne preskúmanie. V práve Európskej únie predstavuje právo na obydlie základné právo zaručené čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, ktoré je potrebné zohľadniť.

26. Z obsahu spisu je nepochybné, že žalovaný býva so svojou rodinou v byte č. X na ulici C. K. X G. D. od 02.02.1993, na základe nájomnej zmluvy č. XX/XX. Predmetný byt bol žalovanému pridelený ako byt služobný s tým, že žalovaný bol uvoľnený zo služobného pomeru k 24.11.2020. V zmysle čl. 12 dodatku k nájomnej zmluve zo dňa 3.1.1994 vyplýva „od vymáhania uvoľnenia bytu možno upustiť v týchto prípadoch, ak: a) príslušník odpracoval v službách ZVJS SR viac ako 15 rokov.“. Za jeho dlhoročnú prácu bol ocenený a odpracoval pre žalovaného 30 rokov.

27. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, poskytnutie ochrany vlastníckeho práva žalobcovi v súlade s ústavou garantovaným čl. 20 ods. 1, v danom prípade by síce sledovalo legitímny cieľ ochrany práv vlastníka, avšak vypratanie bytu nie je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v súvislosti s čl. 8 dohovoru (napr. Stanková v. Slovenská republika, č. 7205/2, 9.10.2007, Čosić v. Chorvátsko, č. 28261/06, 15.1.2009). Takýto postup je v súlade s čl. 20 ods. 3 ústavy, a preto súd prvej inštancie správne poukázal na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Uplatnená námietka týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia vrátane nesprávnych skutkových zistení preto nebola dôvodná.

28. Navyše odvolací súd poukazuje na princíp právnej istoty vyplývajúcej z čl. 2 ods. 1, 2 Základných princípov CSP, z ktorého vyplýva, že každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Súd prvej inštancie správne poukázal na obdobné veci týkajúce sa žalobcu vo vzťahu k iným bývalým príslušníkom zboru justičnej a väzenskej stráže, napr. konania vedené na Okresnom súde Prešov napr. pod sp.zn. 7C/125/2013, sp.zn. 12C/249/2013, ktoré konania sú právoplatne skončené.

29. Dobré mravy sú meradlom hodnotenia konkrétnych situácií, zodpovedajúcich všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, v súlade so všeobecnými morálnymi princípmi demokratickej spoločnosti, majú prevažne funkciu interpretačnú. Ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka patrí k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, t.j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom, a ktoré tak prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vymedzil sám hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností. Súdna prax v tom smere vychádza z názoru, že za dobré mravy treba pokladať súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujúcu podstatné historické tendencie a sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem zákonných (R 5/2001, rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo/51/96 z 30.9.1998). Uvedený záver je zhodný so záverom obsiahnutým aj v Náleze Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 249/97 z 26.02.1998, ktorý bol uverejnený pod č. 14 Zbierky nálezov a uznesení Ústavného súdu SR, ročník 1998, ktorý za dobré mravy považuje súhrn etických, všeobecne udržiavaných alebo uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je mnohokrát zaisťované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Na strane žalovaného je ďalej nevyhnutné zohľadniť aj to, že v predmetnom byte býva od 02.02.1993, to znamená, že v tejto nehnuteľnosti prežil značnú časť života. Zároveň súd prvej inštancie správne poukázal na to, že obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu nie je trvalé, ale len dočasné.

30. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspech v odvolacom konaní mal žalobca, zo spisu však nevyplýva, že mu vznikli v súvislosti s odvolacím konaním trovy konania, preto rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).